

Miluše Voborová

Miluše Voborová, roz. Kabešová, se narodila 16. prosince 1935 jako třetí dcera Františka a Františky Kabešových. Celý život prožila v Meziříčí, malé obci nedaleko Tábora. Otec byl domkářem, roku 1946 však zdědil statek po svém bezdětném strýci, což určilo další osud celé rodiny. Maminka se starala o domácnost a hospodářství. Roku 1941 nastoupila Miluše Voborová do 1. třídy obecné školy v Dražicích. Protože měla výborné výsledky, byla roku 1948 přijata na osmileté Masarykovo státní reálné gymnázium v Táboře. Zde úspěšně absolvovala dva roky studia. Když však byla víceletá gymnázia v roce 1950 novým školským zákonem zrušena, musela povinnou školní docházku dokončit na měšťanské škole v Táboře.

Vzhledem k dědictví po strýci pro ni byla další studia vyloučena, a tak v roce 1952 nastoupila do zaměstnání. Díky doporučení své učitelky se jí podařilo získat místo úřednice Jihočeských energetických závodů, které jí zajistilo poměrně dobrý příjem. To jí umožnilo vzít si půjčku, aby za svého otce zaplatila pokutu vyplývající z nedodržení povinných dodávek, když odmítl vstoupit do JZD.

Ve dvaceti letech se provdala za Zdeňka Voboru, povoláním strojního zámečníka. S ním vychovala dva syny – Zdeňka a Petra. Oba vystudovali vysokou školu v Praze. V době jejich studia se manželé Voborovi vedle zaměstnání starali ještě o menší hospodářství a mohli si dovolit i automobil. Statek po strýci, který zdědila jedna ze sester, se společnými silami podařilo udržet i po smrti rodičů. Když po Sametové revoluci odešla Miluše Voborová do důchodu, začala hodně cestovat, což předtím nebylo možné. V roce 2011 ovdověla. V současné době žije stále v Meziříčí a kromě synů, má pět vnoučat a čtyři pravnoučata.